



NGẮM
15 SỰ THƯƠNG KHÓ
ĐỨC CHÚA GIÊSU

NGĂM 15 SỰ THƯƠNG KHÓ ĐỨC CHÚA GIÊSU

Thương ôi! Con Đức Chúa Trời ra đời chịu trăm nghìn sự thương khó cho đến chết vì tội thiên hạ.

Thứ Nhất thì ngắm: Khi Đức Chúa Giêsu đã đến ngày dọn chịu nạn mà chuộc tội cho thiên hạ, thì có thằng Giu-đa là đầy tớ Đức Chúa Giêsu đã nuôi nó nhiều năm, dạy dỗ những sự hiền lành, ma quỷ giục lòng nó bán Đức Chúa Giêsu cho quân Giudêu ba mươi đồng bạc. Vậy Đức Chúa Giêsu thương thiên hạ, toan liều mình chịu chết, thì gã Đức Mẹ mà đi thành Giêrusalem là kẻ chợ nước Giudêa; song le trước chịu nạn, thì đêm ấy Đức Chúa Giêsu lấy nước mà quì xuống rửa chân cho các đầy tớ cả, cùng rửa chân thằng Giu-đa với; chẳng những nước không, cùng lấy nước mắt rửa chân nó nữa, vì thương tiếc linh hồn ấy rình mát. Đoạn Đức Chúa Giêsu truyền

phép Thánh Thể cho thiên hạ mà nuôi lấy linh hồn loài người ta cho đến hết đời.

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, đội ơn Đức Chúa Giêsu đã truyền phép Thịt Máu mình cho chúng tôi, lại xin xuống sức giữ đạo cho trọn, chớ bắt chước thằng Giu-đa bán Đức Chúa Giêsu làm vậy. Amen.

Thứ Hai thì ngắm: Khi Đức Chúa Giêsu đêm ấy thấy tội thiên hạ cùng thằng Giu-đa phải sa hỏa ngục, cùng kẻ ngày sau theo ý nó, thì Đức Chúa Giêsu lo buồn sâu não, liền vào một vườn làng ấy gọi là Giếtsimani, thì chọn ba đầy tớ đi cùng, một là ông Thánh Phêrô, hai là ông Thánh Giacôbê, ba là ông Thánh Gioan. Thì Đức Chúa Giêsu sắp mình xuống đất cầu cùng Đức Chúa Cha ba lần; đang khi còn nguyện, thì Đức Chúa Cha sai một thiên thần yên ủi Đức Chúa Giêsu vào chịu nạn cho cả và loài người ta được khỏi tội. Đoạn Đức Chúa Giêsu lo lắm, cho nên nhọc

cả và mình, những mồ hôi máu chảy ra nhỏ xuống đất.

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, thương Đức Chúa Giêsu lo buồn vì chúng tôi, xin dốc lòng chữa mọi tội, làm cho Đức Chúa Giêsu lo buồn làm vậy. Amen.

Thứ Ba thì ngắm: Khi Đức Chúa Giêsu đã biết thằng Giu-đa cùng các quân dữ đã đến gần, thì Đức Chúa Giêsu ra rước nó. Bấy giờ thằng Giu-đa giả chước đến hôn mặt Đức Chúa Giêsu, mà Người đã biết lòng nó độc, thì nhịn mà chào nó. Đoạn liền hỏi các quân dữ rằng: "Bay đi tìm ai?" Nó thưa rằng: "Chúng ta đi tìm Giêsu Nazaréth". Bấy giờ Đức Chúa Giêsu phán rằng: "Này Ta". Nó liền ngã ra hết. Đoạn Đức Chúa Giêsu cho nó đứng dậy mà lại hỏi như khi trước, nó lại thưa như vậy, thì Người mới phó mình cho nó bắt. Khi ấy ông Thánh Phêrô chém đứt tai một người đầy tớ thầy cả Giudêu, mà Đức Chúa Giêsu

quở ông Thánh Phêrô, cùng chữa tai thằng ấy cho
đã. Bảy giờ quân dữ lấy lòi tới sát cùng dây da,
mà buộc cổ và trói tay Đức Chúa Giêsu, cùng
đấm miệng ba mươi lần mà lòi đi. Đêm ấy Người
ngã xuống đất bảy lần, mà quân dữ đạp dẫy. Có
kẻ lấy lọng grom mà thúc, có kẻ lấy đuốc khoa
trước mặt, lại châm vào mình cho tắt đi. Sau nữa
đến sông thì nó đi trên cầu, mà dòng dây bắt Đức
Chúa Giêsu lội dưới sông lạnh lẽo giá rét.

Khi ngắm bảy nhiều sự, thì nguyện một
kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, thương
Đức Chúa Giêsu xưa chịu khó vì chúng tôi, xin
mở dây là tội buộc linh hồn chúng tôi. Amen.

Thứ Bốn thì ngắm: Khi quân dữ nộp Đức
Chúa Giêsu cho An-nát, là cha vợ Cai-pha làm
thầy cả Giudêu; mà Đức Chúa Giêsu chịu nhiều
sự khốn khó trong nhà ấy, đoạn mới nộp cho Cai-
pha. Bảy giờ có một người các quan xô tay vào
bao sắt mà vả ngang mặt Đức Chúa Giêsu trước
mặt thiên hạ. Thầy cả Giudêu nghe thấy Đức

Chúa Giêsu xưng ra mình là Con Đức Chúa Trời, thì mắng rằng: "Ấy bay đã thấy nó nói lời lổi làm vậy, còn tìm chúng nào làm chi nữa, mà chẳng giết đi cho rồi?" Đêm ấy quân dữ bắt trói cánh tay Đức Chúa Giêsu vào cột đá, mà lấy khăn che mặt, đoạn mới nhổ cùng giật tóc và râu Đức Chúa Giêsu, lại lấy roi cùng bên dưới giày đi, đánh ngang mặt, lại vả thâu đêm bốn trăm lần. Đêm ấy có kẻ hỏi ông Thánh Phêrô rằng: "Mày phải đày tớ Giêsu chẳng?" Ông Thánh Phêrô liền sợ mà chối ba lần rằng: "Min chẳng biết người ấy là ai". Đức Chúa Giêsu thương mà trở mặt ra xem ông Thánh Phêrô, bấy giờ người mới ăn năn tội ấy lắm, ra ngoài khóc lóc chẳng có khi dừng; trọn đời đến sớm mai gà gáy, nhớ đến tội xưa, liền khóc lóc.

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lay Cha, mười kinh Kính mừng, thương Đức Chúa Giêsu, cho chúng tôi mạnh sức mà xưng đạo Đức Chúa Giêsu ra, kéo ngày nào chối chẳng. Amen.

Thứ Năm thì ngắm: Khi quân dữ sớm mai nộp Đức Chúa Giêsu cho quan trấn thủ tên là Philatô, mà quan ấy xét chẳng thấy sự gì lỗi thì khiến tha, nhưng mà quân ấy kêu can chẳng cho; thì Philatô phó Đức Chúa Giêsu cho mặc vua Êrôđê xét. Mà Êrôđê hỏi mọi lẽ; song le Đức Chúa Giêsu chẳng thừa một điều, cho nên vua ấy giận mà chê rằng: "Người này dại, nào biết gì mà nộp cho ta xét làm sao?" Đoạn khiến lấy áo trắng cho mặc rằng: "Người dại thì mặc áo ấy, mà đem về trả quan Philatô". Khi còn đi dọc đường thì các quan ấy đánh Đức Chúa Giêsu cùng làm những sự xấu hổ. Philatô thấy Đức Chúa Giêsu thì thương. Vốn thói Giudêu đến ngày lễ cả thường tha một người tù, cùng có đưa trộm cướp giết người tên là Baraba cầm đây, thì Philatô hỏi dân rằng: "Một là Giêsu, hai là Baraba, bay muốn tha ai?" Bấy giờ nó thừa lên rằng: "Tha Baraba, giết Giêsu mà chớ".

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, thương Đức Chúa Giêsu, xưa chịu xấu hổ vì chúng tôi, xin cho chúng tôi được lòng kính mến Đức Chúa Giêsu trên hết mọi sự chớ bắt chước quân Giudêu yêu kẻ gian dữ mà bỏ mạch mọi sự lành làm chi. Amen.

Thứ Sáu thì ngắm: Khi Philatô thấy dân chẳng chịu tha Đức Chúa Giêsu, thì phó cho một cơ quân là sáu trăm sáu mươi sáu người, thì khiến đánh Đức Chúa Giêsu cho đẹp lòng quân Giudêu. Bấy giờ nó lột áo ra, liền trói chân tay vào cột đá, lấy ngành gai dây da cùng lòi tói sắt, đánh cả vào mình Đức Chúa Giêsu, dư năm nghìn đòn, cho nên nát hết thịt ra xem thấy xương chẳng còn nơi đâu lành, mặt mũi chẳng còn hình tượng người ta nữa. Song le bấy nhiêu quân ấy, chẳng có ai thương Đức Chúa Giêsu sót, nó đánh nhọc mỗi tay, nhưng mà trong lòng Người còn muốn chịu khó nữa vì tội thiên hạ.

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, thương Đức Chúa Giêsu phải đòn như kẻ trộm cướp trước mặt thiên hạ, xin cho chúng tôi dốc lòng chữa tội, làm cho Đức Chúa Giêsu phải đòn làm vậy. Amen.

Thứ Bảy thì ngắm: Khi quân dữ đã đánh Đức Chúa Giêsu đoạn, thì Người mặc áo vào, mà áo ấy dính máu nơi dấu đòn đánh, thì quân dữ lại giật áo đi, cho nên máu nơi dấu đòn đánh lại chảy ra theo. Nó liền khiến Đức Chúa Giêsu mặc một áo đỏ, đoạn lấy những gai khoanh tròn làm nén đóng vào đầu Đức Chúa Giêsu, bảy mươi hai cái gai thì lọt vào óc, máu chảy xuống đầy mặt dòng dòng. Nó liền khiến Người ngồi, đoạn quỳ xuống nhạo rằng: "Tâu vua Giudêu!" Cùng nhỏ ngang mặt. Có đưa lấy dùi mà va trên gai lọt vào cho lắm, có kẻ thì vả ngang mặt, cho nên máu trong miệng chảy ra.

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, thương Đức Chúa Giêsu là Chúa thật trời đất, xin cho chúng tôi thờ phượng cùng kính mến trên hết mọi sự. Amen.

Thứ Tám thì ngắm: Khi Philatô thấy các quan làm khốn Đức Chúa Giêsu quá lẽ lắm thì thương, mà ngờ là dân xem thấy hình tượng khốn

nạn làm vậy, cũng thương chẳng? Thì Philatô đem Người lên nơi cao trước mặt thiên hạ mà rằng: "Này là Người ấy!" Dân liền kêu lên rằng: "Đem đi! đem đi! đóng đinh nó vào cây thập giá". Philatô lại rằng: "Ta đóng đinh vua bay làm sao?" Dân thưa rằng: "Chúng tôi có một vua tên là Xêsarê mà chớ". Bấy giờ Philatô thấy mặt công, hãi dân cáo mình cùng vua chẳng, thì phó Đức Chúa Giêsu cho dân đem đi giết.

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, thương Đức Chúa Giêsu, xin cho chúng tôi giữ nghĩa cùng Đức Chúa Giêsu cho đến trọn đời, chớ bắt chước quân Giudêu chẳng nhìn Đức Chúa Giêsu làm vậy. Amen.

Thứ Chín thì ngắm: Khi quân Giudêu đóng cây Thánh giá nặng lắm, mà nó khiến Đức Chúa Giêsu vác đi, thì Người yếu nhọc hết sức, vác đi lâu ngã xuống đất, mà quân dữ chẳng thương, lại đập dậy giục đi cho chóng. Sau nữa nó sợ Người chết dọc đường chẳng đến nơi chẳng, thì nó

mượn một người đi đàng vác đỡ; khi ấy cả và thiên hạ theo mà xem, song le những người mến Đức Chúa Giêsu thì thương khóc lóc, mà Người trở mặt lại rằng: "Ồ con thành Giêrusalem, chớ khóc thương Ta làm chi, một khóc thương bay cùng con cháu bay ngày sau phải khốn mà chớ!" Đang khi Người còn vác Thánh giá đi thì có một bà tên là Vêronica thấy mặt mũi Đức Chúa Giêsu những máu chảy ra, thì bà ấy trao khăn cho Người lột mặt đi; hết hình tượng mặt liền in vào trong khăn ấy, rày hãy còn ở thành Rôma.

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, thương Đức Chúa Giêsu vác Thánh giá nặng vì tội chúng tôi, xin cho chúng tôi được lòng ghét tội, kéo làm khốn cho Đức Chúa Giêsu làm vậy. Amen.

Thứ Mười thì ngắm: Khi quân dữ đem Đức Chúa Giêsu lên núi, tên là Calavariô, là nơi những sọ kẻ phải giết vì có tội lỗi; mà quân ấy khiến Đức Chúa Giêsu uống rượu với của đắng, đoạn nó lột áo ra, những máu nơi dấu đòn đánh

lại chảy ra theo. Bảy giờ nó bắt Đức Chúa Giêsu nằm ngửa trên Thánh giá, liền lấy búa đóng đanh tay tả, tay hữu thì nó buộc kéo hết sức, liền giã xương ngực ra, cho nên Đức Chúa Giêsu đau lắm; đoạn nó lại kéo hai chân xuống cho đến lỗ nó làm đã sẵn mà đóng đanh vào. Bảy giờ các quan lấy một ván viết chữ vào rằng: "Giêsu Nazaréth là vua Giudêu", đoạn đóng ván ấy vào Thánh giá. Ý quan viết chữ ấy cho xấu hổ, song le ý Đức Chúa Trời khiến viết chữ ấy cho thiên hạ biết, Đức Chúa Giêsu dù mà chịu hèn hạ làm vậy, thì cũng là vua thật Giudêu cùng khắp mọi nước. Đoạn nó đào lỗ dựng Thánh giá lên, khi ấy dầu hai tay Đức Chúa Giêsu bởi xác nặng thì xé rách ra, máu chảy xuống đất dòng dòng. Bảy giờ bốn người các quan lấy áo ngoài Đức Chúa Giêsu, cắt chia ra làm bốn phần; còn áo trong thì để vậy, mà bắt thăm ai được thì lấy hết. Đoạn những sãi cùng các quan cả và thiên hạ nhạo cười làm cho xấu hổ, mà Đức Chúa Giêsu nguyện rằng: "Con xin Đức Chúa Cha tha tội cho nó vì làm chẳng biết".

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, thương Đức Chúa Giêsu chịu đóng đanh vì cả và loài người ta, xin dâng mình chúng tôi cho Đức Chúa Giêsu, vì đã lấy hết máu mình mà chuộc tội cho thiên hạ. Amen.

Thứ Mười Một thì ngắm: Khi quân dữ đóng đanh Đức Chúa Giêsu, cùng đóng đanh hai người trộm cướp hai bên, mà đưa bên tả máng Đức Chúa Giêsu rằng: "Phải con Đức Chúa Trời, sao chẳng chữa mình cùng chữa ta nữa?" Bấy giờ người bên hữu máng nó rằng: "Ta là kẻ có tội đáng sa hỏa ngục chịu đóng đanh thì thậm phải, nào Người có tội lỗi gì mà chịu làm vậy, sao mà trách Người làm chi?" Đoạn xin cùng Đức Chúa Giêsu rằng: "Lạy Chúa tôi, khi nào lên nước trên trời nhớ đến tôi cùng!" Bấy giờ Đức Chúa Giêsu trở mặt lại cùng người ấy, mà phán rằng: "Thật hôm nay Ta cho mà ở nơi vui vẻ cùng Ta". Sau nữa Rất Thánh Đức Mẹ mang tiếng đã đem con đi giết thì Người đi theo dọc đường thấy Máu Con rơi, mà

đến nơi Đức Chúa Giêsu chịu nạn. Khi các quan đóng đinh Người, thì cũng như đóng đinh trong lòng Đức Mẹ với vì Người yêu Con trên hết mọi sự. Vậy Đức Chúa Giêsu thấy Đức Mẹ đứng gần ông Thánh Gioan thì thương, mà phán rằng: "Ồ Bà kia, ấy Gioan là con Bà!" Lại phán cùng ông Thánh Gioan rằng: "Bà ấy là Mẹ mà!" Đức Mẹ nghe làm vậy thì lo buồn lắm, vì đã biết thật một ít nữa, Con chẳng còn ở cùng Mẹ nữa. Khi ấy là giờ Ngọ, mà cả vòm trời đất liền tối tăm mù mịt, mặt trời xem chẳng đáng, Chúa sinh nên muôn vật chịu nạn cùng chịu xấu hổ dường ấy.

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, thương Đức Chúa Giêsu cùng Đức Mẹ, xin cho chúng tôi được làm con Rất Thánh Đức Bà, như ông Thánh Gioan thuở xưa. Amen.

Thứ Mười Hai thì ngắm: Khi Đức Chúa Giêsu một giờ rượu ở trên Thánh giá, mà ở lạng cầu cùng Đức Chúa Cha thẳm thẳm; đoạn Đức Chúa Giêsu than thở cả tiếng rằng: "Đức Chúa Cha để

Con chịu một mình làm sao?" Ý Người nói làm vậy cho thiên hạ biết, Đức Chúa Giêsu chịu thương khó hết lòng hết sức vì chúng tôi; đoạn Đức Chúa Giêsu mút máu thì kêu rằng: "Khát nước!" Quân dữ liền lấy dấm đưa lên cho uống. Bấy giờ Người phán rằng: "Đã đoạn, ấy là hết việc chuộc tội cho thiên hạ".

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mừng kính mừng, thương Đức Chúa Giêsu, xin cho chúng tôi đẹp lòng Đức Chúa Giêsu liền chớ bắt chước quân Giudêu lấy của chua cho uống, ấy là chớ làm tội lỗi mất lòng Đức Chúa Giêsu nữa. Amen.

Thứ Mười Ba thì ngắm: Khi Đức Chúa Giêsu đã chảy hết máu mình ra, con mắt thì lõm vào, mặt mũi thì xanh xao liền kêu cả tiếng rằng: "Con phó linh hồn ở tay Đức Chúa Cha!" Đoạn thì gục đầu xuống bên Đức Mẹ đứng, như già Đức Mẹ vậy, mà linh hồn cực trọng ấy ra khỏi xác liền sinh thì. Bấy giờ cả và thiên hạ liền động, núi non là đá vỡ ra, màn trong nhà thờ xé ra làm hai, mồ kẻ chết

bỗng chốc liền mở ra, mà trời đất thì u ám, như thương Đức Chúa Giêsu đã chịu chết vì tội thiên hạ.

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, đội ơn Cha Cả đã chịu chết vì con dữ là chúng tôi, xin dốc lòng chữa mọi tội, làm cho Đức Chúa Giêsu chịu chết làm vậy. Amen.

Thứ Mười Bốn thì ngắm: Khi linh hồn Đức Chúa Giêsu ra khỏi xác, xuống ngục tổ tông cứu những linh hồn các thánh xưa ở đấy, đợi trông Đức Chúa Giêsu xuống thế chuộc tội cho thiên hạ. Bấy giờ quan tướng cùng nhiều người các quan thấy những phép lạ làm vậy, thì xưng ra rằng: "Người này là Con Đức Chúa Trời thật". Liền đánh ngục ăn năn vì đã phạm tội cực trọng ấy.

Khi ngắm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, xin Đức Chúa Giêsu thương chúng tôi còn ở dưới thế, trông ngày sau thấy mặt cực tốt cực lành, như các thánh ở ngục tổ tông xưa. Amen.

Thứ Mười Lăm thì ngắm: Khi xác Đức Chúa Giêsu còn trên Thánh giá, thì có một người các quan lấy đồng mà đâm cạnh nương long Đức Chúa Giêsu, phải trái tim. Bảy giờ máu cùng nước chảy ra, song le khi ấy xác Đức Chúa Giêsu chẳng có đau vì đã sinh thì, nhưng mà lòng Đức Mẹ đau lắm, như đâm trong lòng vậy, vì nó chẳng thương khi còn sống, cũng chẳng thương khi đã sinh thì. Đoạn hai người trọng là đây tở Đức Chúa Giêsu, một là Giuse, hai là Nicôsimô, cắt xác xuống mà phó ở tay Đức Mẹ khóc lóc thương Con chẳng có khi đùng. Đoạn tằm xác Đức Chúa Giêsu mà táng trong hang đá, cũng như cắt xác Đức Mẹ với, vì Người thảm thiết thương Con lắm, khi cắt xác Con thì như cắt ruột Mẹ ra vậy.

Khi ngắm bảy nhiều sự, thì nguyện một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính mừng, thương Đức Chúa Giêsu để cho người ta cắt xác xuống đất. Xin cho chúng tôi nhớ đến những sự thương khó Đức Chúa Giêsu xưa chịu vì tội thiên hạ, mà tích trong lòng chúng tôi cho đến trọn đời. Amen.

NGẮM DẤU ĐANH

**Phép lần hạt Năm Dấu Thánh Đức Chúa Giêsu,
ba mươi kinh Lạy Cha cùng năm kinh
Kính mừng chia ra làm sáu phần.**

Thứ Nhất thì ngắm: Khi quân dữ bắt chân tả Đức Chúa Giêsu vào Thánh giá, mà đóng đanh sắt bằng mũi đau đớn lắm, máu chảy xuống dòng dòng.

Khi ngắm sự ấy, thì nguyện năm kinh Lạy Cha, lạy ơn Đức Chúa Giêsu chịu đóng đanh chân tả vì chúng tôi đi đàng trái, cùng nguyện một kinh Kính mừng, thương Đức Mẹ đau đớn trong lòng như phải đóng đanh vậy, xin cho chúng tôi chừa đi đàng trái, là chớ làm tội lỗi mất lòng Đức Chúa Giêsu nữa. Amen.

Thứ Hai thì ngắm: Khi quân dữ bắt chân hữu Đức Chúa Giêsu vào Thánh giá, mà đóng đanh nơi có gân cùng mạch máu nhiều, cho nên cả và mình Đức Chúa Giêsu phải khốn.

Khi ngắm sự ấy, thì nguyện năm kinh Lạy Cha, đội ơn Đức Chúa Giêsu xưa ở thế gian ba mươi ba năm, mới chân những đi dạy dỗ chúng tôi, mà chúng tôi lấy đanh đóng chân cho; lại nguyện một kinh Kính mừng, thương Đức Mẹ phải khốn cùng Con, xin cho chúng tôi hằng đi đàng ngay thật là đẹp lòng Đức Chúa Giêsu liên. Amen.

Thứ Ba thì ngắm: Khi quân dữ bắt tay tả Đức Chúa Giêsu vào Thánh giá, lấy đanh sắt đóng vào đau đớn lắm, mà bởi cả và mình Đức Chúa Giêsu nặng, thì lỗ tay xé ra càng đau hơn nữa.

Khi ngắm sự ấy, thì nguyện năm kinh Lạy Cha, lạy ơn Cha Cả chẳng tiếc mình vì quân dữ là chúng tôi, lại nguyện một kinh Kính mừng thương Đức Mẹ đau đớn cùng Con, xin cho chúng tôi chừa sự chẳng nên, cho ngày sau được khỏi bên tay tả Đức Chúa Giêsu, là bên kẻ phải sa hỏa ngục. Amen.

Thứ Bốn thì ngắm: Khi quân dữ bắt tay hữu Đức Chúa Giêsu vào Thánh giá, mà bởi chẳng đến lỗ nó làm đã sẵn, thì nó buộc tay kéo ra cho đến nơi, liền giã xương ngực ra, cho nên đau lắm, thì mới đóng đinh vào.

Khi ngắm sự ấy, thì nguyện năm kinh Lạy Cha, thương Đức Chúa Giêsu lấy tay làm những sự lành cho thiên hạ, mà người ta trả công cho làm vậy; cùng nguyện một kinh Kính mừng, thương Đức Mẹ bởi yêu Con hơn mình thì thảm thiết lắm, xin cho chúng tôi làm những sự phúc đức, cho ngày sau được ở bên tay hữu Đức Chúa Giêsu, là bên kẻ đáng lên thiên đàng. Amen.

Thứ Năm thì ngắm: Khi Đức Chúa Giêsu đã sinh thì thì có một người các quan lấy đồng mà đâm cạnh nương long Đức Chúa Giêsu phải trái tim, máu cùng nước chảy ra; bởi Người đã sinh thì, thì chẳng có đau, nhưng mà lòng Đức Mẹ đau lắm, như phải dẫu ấy thấu qua trái tim vậy.

Khi ngắm sự ấy, thì nguyện năm kinh Lạy Cha, đội ơn Đức Chúa Giêsu lấy hết máu trong

mạch đổ ra cho chúng tôi, cùng nguyện một kinh Kính mừng, thương Đức Mẹ như phải dao sắc thấu qua lòng vậy, xin cho chúng tôi chớ có lòng yêu sự thế gian, mà bỏ nghĩa cùng Đức Chúa Giêsu, bởi yêu dấu chúng tôi cho nên chịu chết làm vậy. Amen.

Thứ Sáu thì nguyện ba kinh Lạy Cha, kính lạy đánh sắt thấu qua chân tay Đức Chúa Giêsu; cùng nguyện một kinh Lạy Cha, kính lạy lưới đồng thấu qua cạnh sườn long Đức Chúa Giêsu; cùng nguyện một kinh Lạy Cha, kính lạy Thánh giá là giường Cha Cả muôn vật nằm khi sinh thì, xin Đức Chúa Giêsu lấy Thánh giá, đánh sắt, lưới đồng, như chìa khóa mở cửa thiên đàng cho chúng tôi được vào. Amen.

Lạy ơn Đức Chúa Giêsu cùng Rất Thánh Đức Bà, chúng tôi xin dâng bảy nhiều kinh nguyện này, nhớ đến những sự thương khó Cha Cả đã chịu vì chúng tôi. Chớ gì chúng tôi có ngày nào được chịu sự gì khó vì Đức Chúa Giêsu, làm

chúng có kính mến Cha Cả trên hết mọi sự. Song
le chúng tôi là kẻ yếu sức, cậy trông Rất Thánh
Đức Bà cầu bầu thêm sức cho chúng tôi được giữ
đạo cho trọn, cùng xưng tên Đức Chúa Giêsu ra
trước mặt thiên hạ, kéo ngày nào chối chẳng.
Amen.

NGẮM RẰNG

**Phép lần hạt Năm Dấu Thánh Đức Chúa Giêsu,
ba mươi kinh Lạy Cha, cùng năm kinh
Kính mừng, chia ra làm sáu phần**

Thứ Nhất thì ngắm: Khi quân dữ bắt chân tả Đức Chúa Giêsu vào Thánh giá, mà đóng đinh sắt bằng mũi đau đớn lăm, máu chảy xuống dòng dòng.

Ngắm rằng: Đức Chúa Giêsu là Con thật Đức Chúa Trời, đã xuống thế làm người, chịu đóng đinh chân tả đau đớn lăm vậy vì ai? Thật là vì tội lỗi tôi. Vậy tôi gẫm thân tôi này, từ Đức Chúa Trời sinh ra tôi ở thế gian cho đến rày, khi mới sinh ra thì đã mắc phải tội tổ tông truyền, khi đến tuổi khôn thì đã nhuộm những màu đen đui là nét xấu, những tấm trong biển hôi hám là mê sự hèn thế gian, những đi trong rừng tối tăm rậm rạp, là phạm muôn vàn tội lỗi kể chẳng xiết, đã ra vô phép ngỗ nghịch mất lòng Đức Chúa Trời, mà những tội lỗi tôi phạm là

sự nặng lắm, thế gian này chẳng biết lấy công gì của gì mà đền được, cho nên Con Đức Chúa Trời trọng vô cùng, bởi lòng rất nhân lành thương yêu tôi lắm, chẳng nỡ lấy một lời phán hư không mà tha tội cho tôi, hay là lấy một hạt nước mắt mà chuộc tội tôi, một lấy cả và mình phó cho kẻ dữ làm khốn, nát hết thịt ra, cùng chịu đóng đinh chân tay mà chịu chết vì tội tôi làm vậy.

Thương ôi! Tôi là vật gì, mà Chúa tôi thương xót tôi dường ấy! Tôi làm tội lỗi mà Chúa tôi chịu phạt cách dữ làm vậy! Ở linh hồn tôi! Hãy mở con mắt ra mà xem cùng suy ngắm thế nào.

Khi ngắm sự ấy, thì nguyện năm kinh Lạy Cha, lạy ơn Đức Chúa Giêsu chịu đóng đinh chân tả vì chúng tôi đi đàng trái, cùng nguyện một kinh Kính mừng, thương Đức Mẹ đau đớn trong lòng như phải đóng đinh vậy, xin cho chúng tôi chừa đi đàng trái, là chớ làm tội lỗi mất lòng Đức Chúa Giêsu nữa. Amen.

Thứ Hai thì ngắm: Khi quân dữ bắt chân hữu Đức Chúa Giêsu vào Thánh giá, mà đóng đanh nơi có gân cùng mạch máu nhiều, cho nên cả và mình Đức Chúa Giêsu phải khôn.

Ngắm rằng: Đức Chúa Giêsu chịu đóng đanh chân hữu làm vậy vì ai? Thật là vì tội lỗi tôi, từ có trí khôn cho đến rày, chẳng những là phạm tội vô phép cùng Đức Chúa Trời, mà lại bất nghĩa quên mọi ơn lành Đức Chúa Trời đã xuống cho tôi, cùng gìn giữ dưỡng nuôi liên chẳng có khi dừng, lại mở lòng cho biết Chúa muôn vật, và soi sáng trí khôn cho được tin có thiên đàng hỏa ngục, biết đàng phúc sự tội, lại gặp nhiều cách thế làm việc lành đi đàng rồi linh hồn, mà tôi ơ hờ chẳng xem sao một cúi đầu xuống như muông chim theo tính xác thịt mê sự hèn thế gian, mà phạm tội chẳng giữ nghĩa cùng Đức Chúa Trời.

Thương ôi! Giống muông chim kia còn biết mùa làm tổ mà tôi chẳng biết mùa làm việc lành phúc đức, một lần lửa để qua ngày tháng hư không, ít nữa đến tòa phán xét tôi sẽ thừa lại làm

sao? Ở kẻ vô nhân bất nghĩa này! Mà hãy cầm trí lại mà suy ngẫm thế nào.

Khi ngẫm sự ấy, thì nguyện năm kinh Lay Cha, đội ơn Đức Chúa Giêsu xưa ở thế gian ba mươi ba năm, mỗi chân những đi dạy dỗ chúng tôi, mà chúng tôi lấy đanh đóng chân cho; cùng nguyện một kinh Kính mừng, thương Đức Mẹ phải khôn cùng Con, xin cho chúng tôi hằng đi đàng ngay thật, là đẹp lòng Đức Chúa Giêsu liên. Amen.

Thứ Ba thì ngẫm: Khi quân dữ bắt tay tả Đức Chúa Giêsu vào Thánh giá, lấy đanh sắt đóng vào đau đớn lắm, mà bởi cả và mình Đức Chúa Giêsu nặng, thì lỗ tay xé ra càng đau hơn nữa.

Ngẫm rằng: Đức Chúa Giêsu chịu đóng đanh tay tả khôn cực làm vậy vì ai? Thật vì tội lỗi tôi, xưa nay chịu những ơn Đức Chúa Trời xuống cho linh hồn và xác kẻ chẳng xiết, mà tôi đã lấy những ơn ấy trở nên khí giới làm nghịch cùng Đức Chúa Trời. Ở trí khôn tôi! Hãy nhớ lại mà

làm chứng tay tôi từ bé cho đến rày thật là đã cảm khí giới, là đã phạm nhiều tội lỗi ô uế độc dữ trái nghịch, cho nên Con Đức Chúa Trời chịu đền cách khôn cực vì tội tôi dường ấy! Tôi có trách được quân Giudêu đóng đanh Chúa tôi dường ấy chăng? Nếu tôi suy cho tỏ, thì biết thật rằng: quân ấy đóng đanh Chúa tôi có một lần, vả lại vì nhầm chẳng biết, mà tôi đã nghe biết, đã xem thấy hình tượng, đã tin thật, song tôi còn đóng đanh Con Đức Chúa Trời nhiều lần, là phạm nhiều tội lỗi mà chớ.

Thương ôi! Tội tôi là giống độc dữ làm sao, mà làm khôn cho Chúa tôi dường ấy?

Khi ngắm sự ấy, thì nguyện năm kinh Lạy Cha, lạy ơn Cha Cả chẳng tiếc mình vì quân dữ là chúng tôi, lại nguyện một kinh Kính mừng thương Đức Mẹ đau đớn cùng Con, xin cho chúng tôi chừa sự chẳng nên, cho ngày sau được khỏi bên tay tả Đức Chúa Giêsu, là bên kẻ phải sa hỏa ngục. Amen.

Thứ Bốn thì ngắm: Khi quân dữ bắt tay hữu Đức Chúa Giêsu vào Thánh giá, mà bởi chẳng đến lỗ nó làm đã sẵn, thì nó buộc tay kéo ra cho đến nơi, liền giã xương ngực ra, cho nên đau lắm, thì mới đóng đinh vào.

Ngắm rằng: Đức Chúa Giêsu chịu đóng đinh tay hữu cùng giã xương ngực ra khôn cực dường ấy vì ai? Thật là vì tội lỗi tôi, xưa nay những nguội lạnh trể nải làm biếng việc lành.

Thương ôi! Tội làm biếng này thật là giặc mọi nhân đức, cùng là mẹ sinh ra muôn vàn tội lỗi. Ở năm tháng ngày giờ Đức Chúa Trời sinh ra tôi ở thế gian này làm cơ nghiệp gì đây ru? Thật có một ý cho tôi thờ phượng kính mến Cha Cả hết lòng hết sức, mà làm mọi việc lành cho nên, cho được rồi linh hồn mà chớ. Song tôi găm thân tôi này, thật là đất xấu xa, chẳng hay mọc được cây gì lành, hoa gì thơm, trái gì tốt, là việc lành phúc đức, một lần lữa, để qua ngày tháng hư không; lỗ tai tôi chẳng thiếu nghe lời Chúa tôi phán dạy, lời các thánh giảng truyền, kẻ nhân đức làm gương cho tôi bắt chước, song tôi như kẻ có bệnh, dù

thấy của ngon cũng như của đắng vậy. Có khi ép mình mà ăn một hai miếng, thì cũng chẳng sinh nên cơ nhục gì, một ngụi lạnh lòng liền, ấy là cội rễ mở đàng tội lỗi mà chớ. Thương ôi! Bệnh này nghèo lắm, tôi biết liệu làm sao?

Khi ngắm sự ấy, thì nguyện năm kinh Lạy Cha, đội ơn Đức Chúa Giêsu, xưa lấy tay làm những sự lành cho thiên hạ, mà người ta trả công cho làm vậy; cùng nguyện một kinh Kính mừng, thương Đức Mẹ bởi yêu Con hơn mình thì thảm thiết lắm, xin cho chúng tôi làm những sự phúc đức, cho ngày sau được ở bên tay hữu Đức Chúa Giêsu, là bên kẻ đáng lên thiên đàng. Amen.

Thứ Năm thì ngắm: Khi Đức Chúa Giêsu đã sinh thì có một người các quan lấy đồng mà đâm cạnh nương long Đức Chúa Giêsu phải trái tim, máu cùng nước chảy ra; bởi Người đã sinh thì, thì chẳng có đau, nhưng mà lòng Đức Mẹ đau lắm, như phải dẫu ấy thấu qua trái tim vậy.

Ngắm rằng: Đức Chúa Giêsu chịu đâm cạnh sườn long, phải trái tim, khôn cực dường ấy vì ai? Thật là vì tội bởi lòng tôi mà ra.

Thương ôi! Ở lòng cực dữ này là mạch chảy ra muôn vàn tội lỗi, là kho chứa những sự lo tưởng dơ dáy, là hang nuôi những tính kiêu ngạo, là tổ những sự gian tham độc dữ là dường nào? Song tôi như kẻ đã quen mặc áo màu thâm, dù phải giống gì dơ dáy thì cũng chẳng xem sao, một lấy tính mê ý trái mình mà che lấp đi, cho nên lòng càng ngày càng hạ xuống, ra tối tăm ngậy muội, mê đắm xác thịt, phạm tội mãi mà thôi.

Thương ôi! Lòng này là lòng làm sao mà tội lỗi góm ghiếc thể này, ý Đức Chúa Trời thông biết vô cùng, ít nữa sẽ bày giải ra trước tòa Chúa công bằng vô cùng, tôi chối cãi được chăng?

Khi ngắm sự ấy, thì nguyện năm kinh Lay Cha, đội ơn Đức Chúa Giêsu, xưa lấy hết máu trong mạch đổ ra cho chúng tôi, cùng nguyện một kinh Kính mừng, thương Đức Mẹ như phải dao sắc thấu qua lòng vậy, xin cho chúng tôi chớ

có lòng yêu sự thể gian, mà bỏ nghĩa cùng Đức Chúa Giêsu, bởi yêu dẫu chúng tôi cho nên chịu chết làm vậy. Amen.

Thứ Sáu thì nguyện ba kinh Lạy Cha, kính lạy đánh sắt thâu qua chân tay Đức Chúa Giêsu; cùng nguyện một kinh Lạy Cha, kính lạy lưới đồng thâu qua cạnh nương long Đức Chúa Giêsu; cùng nguyện một kinh Lạy Cha, kính lạy Thánh giá là giường Cha Cả muôn vật nằm khi sinh thì, xin Đức Chúa Giêsu lấy Thánh giá, đánh sắt, lưới đồng, như chìa khóa mở cửa thiên đàng cho chúng tôi được vào. Amen.

Lạy ơn Đức Chúa Giêsu, rầy làm vua mọi sự khốn khó, vì chẳng thiếu giống gì dữ mà Chúa tôi chẳng chịu, con mắt xem những kẻ nghịch vậy chung quanh, tai nghe những lời xỉ vả ríe róc nhạo cười, mũi ngửi những mùi hôi hám bởi xác những kẻ chết gần đây, cùng nước bọt nó nhỏ ngang mặt, miệng uống những của đắng đót, chân tay đánh sắt thâu qua, cả và mình chẳng còn nơi đâu lành. Ở linh hồn tôi! Hãy găm lòng rất

nhân lành Chúa trời đất, khi thấy loài người ta đã ra vô phép bất nghĩa phạm nhiều tội lỗi, mà chẳng nở bỏ hư không, lại xuống thế làm người chuộc tội chịu chết cho chúng tôi đường ấy! Ở tội Adong cùng tội tôi độc dữ hơn mọi giống thuốc độc, vì làm cho Chúa chẳng hay chịu sự gì khó, mà rầy chịu trăm nghìn sự khôn khó: Chúa chẳng hay chết, bởi gánh tội tôi cho nên chịu chết làm vậy. Ở một năm đất dư dáy này! mà hãy cầm trí lại mà suy tội mà nặng là thể nào? Cùng suy kẻ chịu đền cho mà được khỏi tội cùng khỏi phạt là ai? Mà chẳng những tội thiên hạ cùng tội mà, cho nên Con Đức Chúa Trời chịu đóng đinh làm vậy; mà khi mà phạm tội gì trọng thì như đóng đinh Con Đức Chúa Trời một lần mà chớ. Ở con cháu Adong! Hãy lên núi Calvariô mà xem Cha Cả ta nằm giường cực dữ là cây Thánh giá, mà ta còn muốn xem sự gì dưới thế gian này nữa? Bởi tổ tông chúng tôi giơ tay lên lấy trái cấm mà ăn, cho nên Con Đức Chúa Trời phó hai tay cho kẻ dữ kéo ra mà đóng đinh trên cây Thánh giá! Bởi chân chúng tôi đi đàng trái là phạm muốn

vàn tội lỗi, cho nên Con Đức Chúa Trời phải chịu đống đánh hai chân làm vậy! Bởi lòng chúng tôi là kho chứa những sự tư tưởng dơ dáy, những tính kiêu ngạo, những sự gian tham độc dữ; cho nên Con Đức Chúa Trời phải chịu lưỡi đồng đâm cạnh nương long, máu cùng nước chảy ra! Bởi mình chúng tôi yêu sự chẳng nên, cho nên cả và mình Đức Chúa Giêsu chịu nát hết thịt ra làm vậy.

Lạy Chúa tôi! Bây giờ tôi chẳng dám mở miệng ra mà nói được lời gì, vì trót đời tôi những cúi đầu xuống như muông chim, theo tính xác thịt, mê sự hèn thê gian, mà phạm tội mất lòng Đức Chúa Trời, đã quên công nghiệp cực trọng vô cùng Đức Chúa Giêsu chuộc tội cho tôi kẻ chẳng xiết. Lẽ đâu tôi còn dám ngửa mặt lên trời, hay là dám kêu van sự gì cùng Chúa tôi nữa? Song tôi nhớ lời Đấng Thánh xưa rằng: Đức Chúa Giêsu đã giang tay ra sẵn trên cây Thánh giá, có ý chờ kẻ có tội trở lại mà ôm lấy.

Cho nên tôi cả lòng sấp mình xuống đất, lạy Chúa tôi chịu đống đánh trên cây Thánh giá, mà xưng ra tôi là kẻ có tội nhiều, xin mở tay nhân

lành ra mà chịu lấy tôi, xin vì một hạt máu cực châu báu bởi mình Chúa tôi đã chảy ra trên Thánh giá, mà tha tội cho tôi, lại xin xuống sức giữ đạo cho trọn, cùng chữa mọi tội lỗi mà giữ nghĩa cùng Chúa tôi cho đến trọn đời, vì lời rất nhân lành Chúa tôi phán ngày trước rằng: "Ngày nào treo Ta lên, thì Ta kéo mọi sự lên cùng Ta". Rầy là giờ Chúa rỗi ở trên cây Thánh giá cao làm vậy, thì xin nhớ lời đã phán, là kéo lòng tôi lên kéo còn mê sự hèn thế gian này nữa, một thờ phượng cùng kính mến Chúa tôi trên hết mọi sự. Amen.